

begynde at tale om børn og unge. Derfor kom den først på nuværende tidspunkt, og den dagsorden, der er foreslået, har sådan set været klar meget længe.

Men det er da klart, at da vi som forslagsstillere så, hvad regeringen havde skrevet i sine forslag og i sine tekster, og opdagede, at der stod faktisk det samme, men med nogle andre ord, kunne man jo lige så godt bruge de ord, som regeringen selv havde brugt, og på den måde lave en dagsorden, som vi egentlig havde forventet at regeringen ville kunne tilslutte sig, også selv om der er elementer i denne dagsorden, som klart går videre end det, regeringen har lagt op til. Derfor er dagsordenen selvfølgelig stadig relevant.

Jeg vil gerne ligesom ministrene have lov til at takke for en god og en saglig debat. Jeg synes, det har været en utrolig behagelig, afdæmpet debat, og det var netop også målbevidst fra forslagsstillernes side. Det er også derfor, at den motiverede dagsorden er meget afdæmpet.

Og jeg synes egentlig, at debatten har været relevant, og at Folketingets partier er blevet samlet om det, der er det væsentlige, nemlig at vi får taget fat på problemerne; vi får gjort noget ved det. Det gør vi om et øjeblik ved de næste punkter på dagsordenen, dér tager vi fat på nogle af problemerne, men ikke på dem alle.

Det, der nemlig er sagen, er, som justitsministeren selv sagde, at det er vigtigt, man får taget fat, inden de unge kommer ind i en kriminalitetsspiral. Det er rigtigt. Og dér er jeg helt enig i, at de næste forslag på dagsordenen er med til at forebygge, at der er nogen, der kommer ind i en kriminalitetsspiral eller den kriminelle løbebane, som det også hedder.

Men netop fordi der jo altså i dag er nogle, som er inde på den kriminelle løbebane – det må vi jo erkende på grund af manglende initiativ fra Folketingets side gennem de sidste år – er vi også nødt til at gøre noget for dem. Vi er nødt til at gøre noget for at sikre, at de kommer ud af den kriminelle løbebane igen. Og derfor den motiverede dagsorden.

Det, der jo er overskriften på det hele, er ansvar. Det er et spørgsmål om, at vi lærer børn og unge, at de skal tage ansvar for sig selv, men også at de har et ansvar over for andre i det her samfund; at det vigtige er, at vi alle skal kunne være her, uden at nogle føler frygt for at blive overfaldet eller lignende.

Og det vigtige i det er jo netop en tidlig indsats. Det er utrolig vigtigt, at vi undgår, at kri-

minaliteten overhovedet finder sted. Og den måde, vi bedst gør det på, er selvfølgelig ved en tidlig indsats, både en forebyggende indsats og en tidlig indsats i forhold til dem, som så alligevel begår kriminalitet, sådan at vi undgår, at de kommer ud på en kriminel løbebane, og sådan at det bliver ved den ene kriminelle handling og så færdig.

Så et af kodeordene er konsekvens; det er konsekvens, første gang den unge begår en kriminel handling. Og vi skal selvfølgelig ikke glemme – og jeg er glad for, at det også har været godt med i debatten – at forældrene selvfølgelig har et ansvar.

Forældrenes ansvar skal understreges, og det er vigtigt, at vi hele tiden er opmærksomme på, at er der problemer i en familie, så er det ikke kun barnet, der skal hjælpes, så er det familien. Det er forældrene, der skal hjælpes til, at familien igen kan komme til at fungere.

Og når vi taler om andengenerationsindvandrere, som jo også har været med i debatten i dag, og heldigvis for det, er det et problemområde, som vi er nødt til at tage ganske alvorligt. Vi har set blandt andet her i weekenden, hvordan andengenerationsindvandrere kører rundt og laver nærmest tæskehold, som kører ind i tilfældige skolegårde og med køller og lignende overfalder andre børn. Det er helt utilstedeligt, og det er helt uacceptabelt, at sådan noget finder sted.

Og dér må vi turde tage fat på det her problem, også selv om der vil være nogen, der vil skyde os uhæderlige motiver i skoene; Folketinget må turde tage den konfrontation og gøre noget i forhold til de unge andengenerationsindvandrere. Det problem skal løses, og jeg er sikker på, at det problem vil udvikle sig ganske alvorligt – det frygter jeg, at det vil – hvis ikke der bliver taget fat på det allerede nu.

Så har kommunerne en klar opgave i forhold til også at forebygge. Kommunerne har en klar opgave i forhold til at komme med nogle tilbud, nogle aktiviteter, som børn og unge kan give sig til i deres fritid. En række fritidstilbud, hvor børn og unge kan få lov til at få brændt deres energi af på en fornuftig måde og gerne sammen med nogle voksne, som har nogle sunde værdier, som de kan lære børnene.

Men det er også vigtigt, som også hr. Aage Brusgaard var inde på, at fritidsbeskæftigelsen er et ganske centralt og vigtigt element i denne her debat. Det er jo ikke rimeligt, at vi lægger et hav af hindringer i vejen for, at børn og unge